

РЕШЕНИЕ

№ 1919

гр. София, 21.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II отделение 35 състав, в
публично заседание на 11.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **2320** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.6, ал.6 от Закона за обезщетяване на собственици на отчуждени имоти /ЗОСОИ/.

Образувано е по жалба от А. Г. К., Г. С. К., Д. Н. М. и Г. Н. М. срещу мълчалив отказ на Областния управител на Област С. по заявление вх. № РД-9700-6856 / 23.11.1998 г. за обезщетяване с компенсаторни записи като наследници на Д. П. М. и М. Н. М. за имот дворно място в кв. Надежда с площ от 437.55 кв.м., съставляващо парцел XI в кв. 97 в землището на [населено място], отчужден с Решение от 25.03.1949 г. на Министерство на правосъдието, В. комисия по реда на Закона за отчуждаване на едрата градска покрита недвижима собственост.

С Решение № 2742 / 06.06.2011 г. по делото съдът отменя по жалба от А. Г. К., Г. С. К., Д. Н. М. и Г. Н. М. мълчалив отказ на Областния управител на Област С. по заявление вх. № РД-9700-6856 / 23.11.1998 г., като вместо него постановява: ПРИЗНАВА право на обезщетение с компенсаторни записи на А. Г. К., Г. С. К., Д. Н. М. и Г. Н. М. за отчуждения от наследодателите им Д. П. М. и М. Н. М. имот дворно място в кв. Надежда с площ от 437.55 кв.м., съставляващо парцел XI в кв. 97 в землището на [населено място], отчужден с Решение от 25.03.1949 г. на Министерство на правосъдието, В. комисия по реда на Закона за отчуждаване на едрата градска покрита недвижима собственост и ИЗПРАЩА административната преписка на Областния управител на Област С. за продължаване на процедурата с изпълнение на втората фаза от производството по обезщетяване с определяне на размера на

дължимото им обезщетение в сроковете по ЗОСОИ.

С Решение № 2518 / 21.02.2012 г. на Върховен административен съд е отменено горното решение в частта му, с която преписката е върната на Областния управител и делото е върнато на настоящия съд за окончателно решаване на претенцията за обезщетяване с помощта на акспертиза.

Жалбоподателите молят да се уважи жалбата и да бъде определено обезщетение, съгласно изслушаната експертиза и да бъдат присъдени разноски.

Ответникът също моли да се определи обезщетение съгласно изслушаната експертиза. Прави възражение срещу прекомерност на представения в списъка с разноски адвокатски хонорар и моли същия да бъде намален.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и обсъди всички събрани по делото доказателства, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Съгласно чл.6, ал.6, изр. 3 от ЗОСОИ, при уважаване отхвърленото искане съдът назначава експертиза от вещи лица, получили специално разрешение за извършване на такива експертизи по списък, утвърден от министъра на правосъдието и правната евроинтеграция и от министъра на финансите и решава окончателно претенцията.

При горното, съдът е допуснал и изслушал експертиза от в.л. д-р инж. Л. С. Р., лицензиран оценител на недвижими имоти, включен в списъка по чл.4 от ЗОСОИ, който е определил размер на обезщетението за жалбоподателите.

Съгласно чл.4, ал.3, т.1, от ЗОСОИ, стойността на имуществата се определя по действителната пазарна цена “към деня на влизането на този закон в сила” / с ДВ, бр.107 от 18.11.1997 г./.

В т.3 от този член / изм., бр. 45 от 2002 г./ е записано, че „действителната пазарна цена” по букви "а" и "б" на т. 1 се определя по реда на § 3а от ПЗР на ЗОСОИ, т.е. по реда отмененото от 1 януари 2002 г. Приложение № 1 към Закона за местните данъци и такси, т.е. това изм. и доп от ДВ, бр.153 от 1998 г., в сила от 01.01.1999 г., отм. бр. 119 от 2001 г., в сила от 01.01.2002 г., като получената стойност се удвоява.

Макар в заключението си от 02.07.2012 г. вещото лице да е посочило, че е ползвало това Приложение № 1, видно от видно от изложението на експерта, същият е ползвал Приложение № 2 към ЗМДТ. В текста са цитирани членове 14, 15, 16 и 18 от Приложение № 2 към ЗМДТ, докато Приложение №1 към ЗМДТ, отменено от 01.01.2002 г., към прилагането на което препраща ЗОСОИ, съдържа само пет члена

Едва изслушаната и приета в о.з. на 11.10.2012 г. съдебно – оценителна експертиза, представена на 02.10.2012 г. е изготвена съгласно указанията на съда, съответстващи на горните законови изисквания за определяне на обезщетението, предвид което съдът я приема като компетентно изготвена от лице, притежаващо нужната квалификация и включено в списъка по ЗОСОИ и съответстваща на посочения по-горе ред за извършване на оценката на имота.

С нея се определя оценка за процесния имот, представляващ дворно място в кв. Надежда с площ от 437.55 кв.м., съставляващо парцел XI в кв. 97 в землището на [населено място], в размер на 9 844.98 лв. /девет хиляди осемстотин четиресет и четири лева и 98 ст./ и съответно обезщетение за всеки един от наследниците, съответстващо на притежаваните квоти, както следва: А. Г. К. – 4/12 ид.ч. – 3 281.65 лв., Г. С. К. – 2/12 ид.ч. – 1 640.81 лв., Д. Н. М. – 3/12 ид.ч. – 2 461.21 лв., Г. Н. М. – 3/12 ид.ч. – 2 461.21 лв.

Доколкото става въпрос за признато право на обезщетение с компенсаторни записи,

тук следва да се вземе предвид и разпоредбата на чл.4, ал.5 от ЗОСОИ, съгласно която компенсаторните записи се отпечатват върху специална хартия в купюри от сто лева, от хиляда лева и от десет хиляди лева, като правото на лицето да получи записи се закръглява надолу или нагоре до сто лева. Съответно, правото на компенсаторни записи за всеки един от жалбоподателите следва да се определи в размер, както следва: А. Г. К. – 3 300 лв., Г. С. К. – 1 600 лв., Д. Н. М. – 2 500 лв., Г. Н. М. – 2 500 лв. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от жалбоподателите разноски по делото. Разноските са своевременно поискани от процесуалния представител на жалбоподателя.

От представения списък с разноски, съдът счита, че такива се дължат за депозит за експертиза в размер на 200 / двеста/ лева и адвокатско възнаграждение, което от 2237, 47 лв. следва да бъде намалено до 450 /четиристотин и петдесет/ лв., определено в минималния размер съгласно Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от висшия съдебен съвет, предвид направеното възражение от страна на ответника за прекомерност и с оглед фактическата и правна сложност на спора, изразяваща се единствено в определяне на размер на обезщетение съгласно изслушана експертиза. Предвид изхода на делото, сумата за адвокатско възнаграждение се възстановява от бюджета на органа, издал акта, за което следва да бъде осъдена Областна администрация на Област С., във връзка с чл.57, ал.2 от Закона за администрацията.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 от АПК, във връзка с чл.6, ал.6, изр. 3 от ЗОСОИ, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОПРЕДЕЛЯ размер на обезщетение по ЗОСОИ по заявление по заявление вх. № РД-9700-6856 / 23.11.1998 г. за обезщетяване с компенсаторни записи като наследници на Д. П. М. и М. Н. М. за имот дворно място в кв. Надежда с площ от 437.55 кв.м., съставляващо парцел XI в кв. 97 в землището на [населено място] за всеки един от жалбоподателите, както следва: А. Г. К. – 3 300 / три хиляди и триста/ лв., Г. С. К. – 1 600 /хиляда и шестстотин/ лв., Д. Н. М. – 2 500 /две хиляди и петстотин/ лв., Г. Н. М. – 2 500/две хиляди и петстотин/ лв.

ОСЪЖДА Областна администрация на Област С. да заплати на А. Г. К., Г. С. К., Д. Н. М. и Г. Н. М. сумата от 650 лв. /шестстотин и петдесет лева/ разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: